

ΥΓΙΕΙΝΗ

Ἐλευθρία ἀποτελέσματα ἐκ τῆς χορήσεως τῶν γυναικείων ὑποδημάτων τοῦ συρμοῦ.

Ὁ συρμός, ἡ λέξις αὕτη, ἥτις πολλοὺς ἀνθρώπους εἰς ἄκρον ἠλεκτρίζει, ποσάκις πόσον μεγάλων κακῶν γίνεται πρόξενος οὐχὶ μόνον εἰς τὴν κοινωνίαν, ἀλλὰ, τὸ χειρότερον, εἰς τὸ πολυτιμότερον πράγμα τοῦ ἀνθρώπου, τὴν ὑγείαν! Ἐάν λ.χ. ἀκριβῶς ἐξετάσωμεν τοὺς στηθοδέσμους (corsets), οἵτινες βεβαίως χάριν τοῦ συρμοῦ ἐπενοήθησαν, θέλομεν εὐθὺς ἐνοήσει ὅτι ἡ χρῆσις αὐτῶν, καὶ ἰδίως εἰς τὴν νεαρὰν ἡλικίαν, δύναται νὰ βλάβῃ μεγάλως καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ στήθους καὶ τὴν λειτουργίαν τῶν ἐντὸς καὶ περὶ αὐτοῦ ὀργάνων. Ὁμοίως καὶ τοὺς κοιλιοδέσμους (ceintures du ventre) ἐξετάζοντες εὐρίσκομεν ὅτι πολλάκις, χάριν σμικρᾶς ἐλαττώσεως τοῦ ὄγκου τῆς κοιλίας διὰ καλαισθησίαν δῆθεν, πλεῖστα ὅσα κακὰ δύναται νὰ ἐπέλθωσιν εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν σπλάγχων τῆς κοιλίας. Ἄλλ' ἐξ ὧν τούτων χειρότερον καὶ ἐπιβλαβέστερον ἐπινόημα τοῦ συρμοῦ εἶναι τὰ κακόσχημα ἀληθῶς γυναικεῖα ὑποδήματα, τὰ ὁποῖα φέρουσι τὴν σήμερον σχεδὸν ὅλαι αἱ Κυρίαι, καὶ τὰ ὁποῖα οὐχὶ μόνον εἰσὶ κατεσκευασμένα ἐναντίον τῆς καλαισθησίας, ἐπειδὴ μεταβάλλουσιν ὅλον τὸν πόδα εἰς ἄμορπον βῶλον, ἀλλὰ, τὸ χειρότερον, στρεβλοῦσιν αὐτὸν καὶ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ βλάπτουσι μεγάλως.

Περὶ τῶν ἐλευθρίων ἀποτελεσμάτων τοῦ τελευταίου τούτου προϊόντος τοῦ συρμοῦ οὐχὶ σμικρὸς λόγος ἐγένετο εἰς τὴν Ἰατρικὴν Ἑταιρίαν τῶν Παρισίων, καὶ ὁ Onimus κατακρίνει μεγάλως τὰς ὑψηλὰς ὑποπερνίδας (τακούνια) τῶν γυναικείων ὑποδημάτων τοῦ συρμοῦ, καὶ τὴν γνώμην αὐτοῦ ὑπεστήριξαν ἐξ ἰδίας πείρας καὶ πολλὰ ἄλλα μέλη τῆς Ἑταιρίας.

Αἱ ὑψηλαί, στεναὶ καὶ λοξαὶ ὑποπερνίδες συντελοῦσι μὲν νὰ φαίνεται ὁ γυναικεῖος ποὺς κυρτότερος καὶ μικρότερος, ἀλλὰ μετὰ μεγίστου κινδύνου.

Ἡ μὲν λοξὴ διεύθυνσις τῶν ὑποπερνίδων τούτων συντελεῖ ὥστε τὸ βάρος τοῦ σώματος, ἀντὶ νὰ στηριχθῇ ἐπὶ τῆς πτέρνης, μετατοπίζεται μᾶλλον εἰς τὰ ἔμπρὸς καὶ ὑποκάτω τοῦ θόλου, τὸν ὁποῖον σχηματίζει τὸ πέλμα. Ἐπομένως τὸ σταθερώτερον φαινόμενον ἐκ τῆς χρήσεως τοιούτων ὑποδημάτων εἶναι πόνος σφοδρὸς εἰς τὸ πέλμα τοῦ ποδὸς ἔμπροσθεν καὶ κάτωθεν τοῦ ἐξωτερικοῦ σφυροῦ ἢ ἀστραγάλου. Ὁ δὲ πόνος οὗτος προέρχεται ἀναμφιβόλως ἐκ φλογώσεως τῆς ἀρθρώσεως τοῦ ὄστου τῆς πτέρνης μετὰ τοῦ κυβοειδοῦς ὄστου.

Ἡ δὲ στενότης τῶν τοιούτων ὑποπερνίδων, ἐνῶ σμικρύνει τὴν βάσιν τῆς ὑποστάσεως, καθιστᾷ συγχρόνως πολὺ δύσκολον τὴν τήρησιν τῆς ἰσορροπίας τοῦ σώματος.

Τέλος τὸ μέγα ὕψος αὐτῶν συντελεῖ νὰ φέρηται τὸ ἔμπροσθιον μέρος τοῦ ποδὸς συγχρόνως μὲ τὴν πτέρναν ἐν καιρῷ τοῦ βαδίσματος· καταστρέφει τὴν κυματοειδῆ εὐκαμψίαν τοῦ ὄλου ποδὸς· καθιστᾷ ὀδυνηρὸν τὸν πόδα εἰς τὸ μέρος, καθ' ὃ ἀντιστοιχεῖ τὸ πρῶτον μεταρσίον ὄστου, ἥτοι ὀπισθεν τῆς ρίζης τοῦ μεγάλου δακτύλου· κάμπτεται καὶ συσσωρεύει ὅλους τοὺς δακτύλους εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὑποδήματος. Αἱ σάρκες ἢ οἱ μυῶνες, οἱ εὐρισκόμενοι εἰς τὸ πέλμα τοῦ ποδὸς, συμπιεζόμενοι ὑπὸ τὸν θόλον τοῦ πέλματος, ὅστις ἄφειλε νὰ προστατεύῃ αὐτοὺς, καταλαμβάνονται ὑπὸ συστολῆς καὶ τότε ὁ ποὺς κλίνει κατὰ τὰ ἔσω. Ἡ συστολὴ αὕτη ἐκτείνεται κατῶν καὶ εἰς τὴν γαστροκνημίαν, ἥτοι τὰς ὀπισθεν τῆς κνήμης σάρκας, παρουσιαζομένη ἐν εἶδει ὀδυνηρῶν σπασμῶν καὶ διαρκοῦς πόνου, ὅστις ἐμποδίζει πᾶσαν ἀνάπαυσιν. Ὁ μᾶλλον πάσχων μὴ εἶναι ὁ κατὰ τὸ ἔξω πλάγιον χεῖλος τῆς κνήμης εὐρισκόμενος καὶ καλούμενος μακρὸς περοναῖος, καὶ τὴν πάθησιν αὐτοῦ μαρτυρεῖ σφοδρὸς πόνος εἰς τὸ μέρος τῆς προσφύσεως αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ πρώτου μεταρσίου ὄστου, δηλαδή ὀπισθεν τῆς ρίζης τοῦ μεγάλου δακτύλου καὶ εἰς τὸ πέλμα τοῦ ποδὸς. Τὸ σύμπτωμα δὲ τοῦτο εἶναι τὸ βεβαιότερον καὶ χαρακτηριστικότερον τοῦ ἐλευθρίου ἀποτελέσματος τῶν τοιούτων ὑποδημάτων. Πρὸς δὲ τούτοις παρουσιάζεται καὶ πόνος εἰς τὸ γόνα ἰσχυρὸς, ἐξ οὗ ἐπέρχονται καὶ φαινόμενα ὑστερικά. Ἐπειδὴ δὲ, πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἰσορροπίας τοῦ σώματος, αἱ γυναῖκες δὲν δύναται νὰ διευθετήσωσι τὴν λεκάνην αὐτῶν, τῆς ὁποίας αὐξάνει ἡ κλίσις πρὸς τὰ ἔμπρὸς, κυρτοῦσι μεγάλως τὰς ὀσφῦς αὐτῶν καὶ οὕτω κατορθοῦσι νὰ μετατοπίσωσι τὸ κέντρον τῆς βαρύτητος πρὸς τὰ ὀπίσω. Δι' αὐτὸ δὲ καὶ ἡ μήτρα κλίνει πρὸς τὰ ἔμπρὸς αἰωρουμένη, καὶ ἐπέρχονται πόνου κατὰ τὰ νεφρά, τὴν κάτω κοιλίαν, ἀνάγκη συχνὴ πρὸς οὖρησιν, ἀναμφιβόλως δὲ καὶ κίνδυνος ἀποβολῆς κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐγκυμοσύνης.

Ἐν Πειραιεῖ.

Π*

Ἄπαντα τὰ ἔργα τῆς τέχνης καὶ τῆς φιλολογίας ἐφ' οἷς τοσοῦτον δικαίως καυχᾶται ἡ Ἰταλία, εἶχον παραχθῆ ἐκτὸς τοῦ Πεδεμοντίου. Ἄπασαι αἱ λαμπρότεραι καὶ ἐνδοξότεραι ἱστορικαὶ τῆς Ἰταλίας παραδόσεις, συνεδέοντο μετὰ χωρῶν ἀλλοτρίων τοῦ Πεδεμοντίου. Τὸ Πεδεμόντιον ἐν τούτοις, ἐπειδὴ περιεῖχε τὸν ἀριστα συγκεκροτημένον στρατὸν τῆς χερσονήσου καὶ ἠξιώθη νὰ λάβῃ βασιλεῖς καὶ ὑπουργοὺς ἐξόχους, ἀνέλαβε καὶ συνεπλήρωσε τὸ ἔργον τῆς ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν αὐτοῦ ἐνώσεως ἅπαντος τοῦ ἰταλικοῦ ἔθνους.